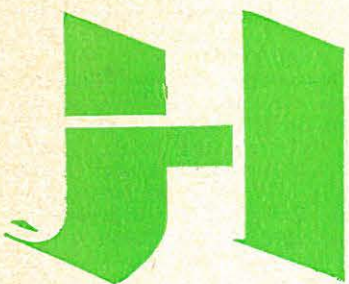

ZPRÁVODAJ

57. JIRÁSKOVA HRONOVA

NÁRODNÍ PŘEHLÍDKA AMATÉRSKÝCH DIVADELNÍCH SOUBORŮ, POŘÁDANÁ
V RÁMCI FESTIVALU ZÁJMOVÉ UMĚLECKÉ ČINNOSTI 1987
NA POČEST 70. VÝROČÍ VELKÉ ŘÍJNOVÉ SOCIALISTICKÉ REVOLUCE

Divadelní soubor DK ROH Sigma Olomouc

A od toho tygra vy strach nemáte ?

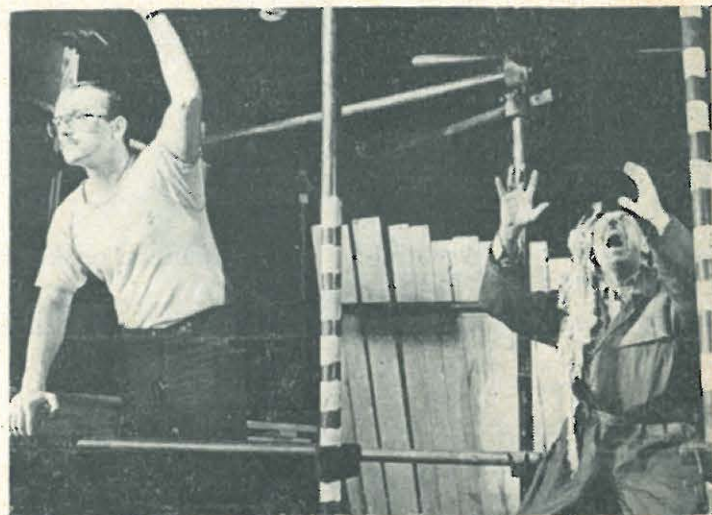
Mladý soubor z Olomouce rozmnožil svým představením hronovský repertoár o další druh neobvyklého divadla. Své divadelní zaměření čerpá ze své předchozí činnosti a zkušenosti z inscenování poezie. Tentokrát se pokusil s mimořádným zánícením jevištně zpracovat básnický text známé Saroyanovy knížky Tracyho tygra.

Proces, který vede k vizualizaci slov silně metaforického textu je však složitý a nemá-li se spokojit s jeho pouhým jevištním memorováním, vyžaduje najít nové scénické prostředky k jeho obrazovému vyjádření.

Autor scénáře a režisér Jan Roubal přehodnotil saroyanovské téma svou vlastní scénickou vizí a rozvíjí dynamicky jeho motivy výtvarnými a hereckými prostředky. Pracoval s látkou ve dvou polohách, vzájemně se však prolínajících a ovlivňujících se, z nichž jedna vytvářela dějovou, racionálně vnímatelnou situaci a druhá předpokládala náročný asociativní vjem. Uspořádání scénických a hereckých prostředků nevytvořilo však nový divadelní řád natolik, aby realizační

záměr byl zcela přijatelný. Vznikl tak určitý rozpor ve tvaru, jehož epické pásmo sice umožňovalo v záchytných bodech sledovat příběh, ale vlastními metaforickými kreacemi se současně rozptyloval. Zdá se, jakoby inscenátor předpokládal znalost původní předlohy, protože nový a především svěbytný tvar nevytvořil a zahradil si tak cestu přesvědčit jistě značnou řadu diváků o jejím správnosti.

Herecká tvořivost zaujala hlavně ve výkonech představitelů (dokončení na str. 2)

Divadlo Lucerna KDP Praha

Zahraj to znovu, Same!

Už se stává téměř tradicí na letošním Jiráskově Hronově, že se soubory nedokáží plně vyrovnat se svým vystupováním na této vrcholné amatérské divadelní přehlídce po psychické stránce a dochází k tomu, že odpolední představení jsou odlišná od představení večerních. V případě Lucerny hovoříme o

představení večerním, tedy vydařenějším.

Pražský soubor si zvolil hru současného amerického autora, hru, která se pohybuje na pomezí tzv. bulváru. Nutno však přiznat, že je napsaná s vysokou profesionální jistotou a perfektní řemeslnou obratností. Výchází dramatická situace zastihuje hlavního hrdinu v okamžiku, kdy se musí ve svém neuklizeném newyorském bytě vyrovnat s rozchodem se svojí ženou. Ocítá se v zajetí svých představ (jednak vlastních, jednak ovlivněných mužným představitelem filmových hrdinů a konečně i představami, jak by asi na některé situace, ve kterých se ocítá, reagovala jeho bývalá žena). Současně také upadne v péči spřáteleného manželského páru Lindy a Dicka. Tyto jednotlivé dramatické roviny se stále prolínají, stře-

(dokončení na str. 2)

Již sedmkrát zavítali členové divadelního souboru Dialog DK ROH Plzeň na Jiráskův Hronov. Dnes odpoledne a večer se představí v Jiráskově divadle s hrou Jevgenije Švarce „DRAK“, kterou soubor nastudoval pod hostující režisérskou taktovkou Václava Beránka, jinak člena Divadla J. K. Tyla v Plzni.

PŘEDSTAVUJEME

DIALOG PLZEŇ

Známa tvář řady ročníků Jiráskových Hronovů Vítězslava Trčková zavítala na letošní 57. JH v aktivnější úloze jako umělecký vedoucí souboru reprezentujícího Západočeský kraj.

● Od roku 1980, kdy váš soubor uváděl na JH inscenaci Bulgakovovy hry „Poslední dny Puškina“, uplynulo sedm let. Co se od té doby přihodilo v divadle DIALOG?

„Především se soubor omladil a tak s novou krví a novým elánem hledáme nové cesty a (dokončení na str. 2)

HOSTÉ V HLEDIŠTI

Také včera jsme přivítali v dějišti a v hledišti čestné hosty letošního národní přehlídky. Byli mezi nimi členka předsednictva KV KSČ, hrdinka socialistické práce Dobromila Vávrová, ředitel II. odboru ministerstva kultury ČSR dr. Jan Kohout, vedoucí odboru kultury VĚKNV ing. Vladimír Heftlejš a další.

Dnešní program 57. HJ

- 6.30 Celodenní výlet
- 9.00 Pohovory se soubory
- 9.30 Diskusní kluby ve skupinách
- 13.00 Organizační štáb 57. JH
- 13.00 Diskusní klub KR
- 13.00 Setkání Západočechů
- 16.30 Studijní představení Divadla AHA! Lysá nad Labem: Sen
- 16.30 Divadlo Dialog DK ROH Plzeň: J. Švarc: Drak
- 16.30 Koncert rockové skupiny FORTE
- 18.30 Vítání DS J. Chalupku ZK ROH Mostáreň Brežno a DS Vicena SKP Ústí nad Orlicí
- 19.30 Divadlo Dialog DK ROH Plzeň: J. Švarc: Drak
- 19.30 Studijní představení Divadla AHA! Lysá nad Labem: Sen
- 21.00 Film: Třpytivý svět
- 21.30 Zasedání poroty
- 22.00 Patronátní večer

- před MěstNV klub JD
- ZŠ
- klub JD
- ZŠ
- ZŠ
- Žďárky
- JD
- park AJ schodiště JD
- JD
- Žďárky
- park AJ klub
- Špice

střípky ze zákulisí

PŘIJMĚTE POZVÁNÍ POD TRÚBU

Letos na podzim ve dnech 12. - 15. listopadu uskuteční SČDO k 70. výročí VRSR první svazovou přehlídku autorského divadla ve Štamberku.

Nesoutěžně zde vystoupí 5 souborů:

1. ŠOK SSM Tatry Kopřivnice se satirou P. Orsága „Říct k tomu někdo něco by chtěl?“, 2. Ořechovští s fraškou „Ať žije Charleyova teta“, 3. Bystřičtí s hrou L. Němce „Než opadla voda“, 4. Českolipští s „Jak se vám líbí Jak se vám líbí“, a 5. Štamberáci s „Veronikou“, baladou svého režiséra.

Seminář o autorském divadle povede prof. dr. Jan Císař. Odborná porota udělí individuální ceny.

Štamberáci, známí svou pohostinností ze svých 24 ročníků ŠDÚ (Štamberských divadelních úterků), zvou vás na tento nový festival, zvou na „štamberké uši“ ale i k rozhlédnutí z Trúby do rovin Kravařska a beskydských hor.

B. Matula

ŠTRŮDL JAKO DÁREK

Kavárna či vinárna, nacházející se nad mléčnou jídelnou, se ve středu odpoledne stala svědkem aktu předání věcného daru. Paní Podolská společně se svým mužem, předala profesoru Císařovi tři šišky taženého štrůdlu. Tento kulínářský zážrak, kterým je pí. Podolská vyhlášená, se stal pro profesora Císaře, ale nejen pro něj, i pro dvě éterické bytosti (jednou z nich nejmenovaná moderátorka diskusního klubu bílé barvy a též nejmenovaná redaktorka Zpravodaje), které se na tuto pochoutku vrhly, výrazným zpestřením hronovského odpoledne.

DILIA SE HLÁSÍ

Upozorňujeme všechny zájemce o divadelní texty, že mezi nás opět zavítala DILIA, která rozložila svůj stánek na tradičním místě, ve škole na náměstí v přízemí. Její pracovnice přivezly novinky, které tato agentura vydala v posledním roce, dále mnohé z textů, jež sloužily za předlohu letošním inscenacím, které jsme již viděli nebo teprve uvidíme na Jiráskově Hronově. Vedle těchto zmíněných textů přivezla DILIA pochopitelně i celou řadu dalších, takže nabídka je široká, hlavně však najdete na stánku původní české hry. Obsloužení můžete být v době od 8 do 12 hodin a od 14 do 16 hodin.

Třináct divadelních sezón má za sebou Divadlo Lucerna KDP Praha, během kterých se třikrát objevilo na vrcholné přehlídce našeho amatérského divadla - v letech 1978 (Balada pro banditu), 1979 (Charaktery) a 1981 (Svit, svit má hvězdo). Včerejší hra W. Allena „Zahraj to znovu, Same!“ byla tedy čtvrtým startem na Jiráskově Hronově.

Divadelní soubor DK ROH Sigma Olomouc

A od toho tygra vy strach nemáte ?

(dokončení ze str. 1)

lů psychiatra a Tracyho, kteří obdařili své postavy dimenzí zlidšťujících kvalit, kdežto soubor v ostatních postavách tak trochu zápolil se stylizací, v níž zřetelně převažovaly pohybové dispozice nad mluvnímí schopnostmi. Značný objem slovních informací zůstal totiž ukrytý v nepříliš dobré technice jevištní řeči. Pohybový výraz herců často překrýval mluvním výraz a rozptýluje součinnost obojích prostředků.

Výtvarná podoba inscenace zaujala svou kultivovaností, zejména v kostýmech a rekvizi-

tách, navzdory tomu, že inscenovaná poetická látka asi předpokládá užití většího objemu výtvarných metafor.

Je zcela možné, že představení mladého olomouckého souboru přineslo zklamání nejdříve hronovskému divákovi, neboť inscenace je vytvořena metodou vzdálenou obvyklému řádu dramatických umění. Přispěla k tomu možná i závažná transpozice do prostoru, který není pro práci souboru typický, nicméně lze jen uvítat, že amatérské divadlo zkoumá svět i v neprobádaných končinách.

Red.

PŘEDSTAVUJEME

DIVADLO DIALOG DK ROH PLZEŇ

(dokončení ze str. 1)

postupy při realizaci jednotlivých inscenací. V tomto období navázal soubor trvalou spolupráci s profesionálními pracovníky: režiséry i výtvarníky. Konkrétně — v roce 1981 byl DIALOG požádán o nastudování hry F. Mikovce Záhuby rodu přemyslovského pro první ročník Smetanovského festivalu, pořádaného pod záštitou ČSAV a UNESCO v Plzni. Režie se ujal člen činohry Divadla J. K. Tyla Jiří Samek a pak s námi ještě nastudoval další hry: Diderotova Jakuba fatalistu, Steirgewaldovy Dobové tance a Ze života hmyzu bratří Čapků. (Hra Záhuby rodu přemyslovských měla mimochodem velký úspěch nejen u českých diváků, ale i v zahraničí.) Uvedli jsme ještě celou řadu jak celovečerních her, tak i her pro děti. S úspěchem hrajeme i dvě autorská představení mladých členů z naší líně.“

● V čem spatřujete hlavní rys vývoje tvorby vašeho souboru?

„Jednak v dramaturgii, kde se snažíme o uvádění her běžně neinscenovaných nebo méně hraných. Dále v hledání vlastního osobitého projevu. Vývoji výsledků souboru pomohla pochopitelně spolupráce s profesionálními režiséry: v současné době s režisérem Divadla J. K. Tyla Václavem Beránkem. Pak je to snaha celého souboru při hledání nových postupů a v posledních inscenacích je to snaha souboru opustit herecký realismus. Jeden z dalších faktorů vývoje je i systematická práce s mladými členy, kterou praktikujeme řadu let.“

● Co vás přivedlo k volbě Švarcova Draka, jehož text předpokládá velmi náročné jevištní domyšlení?

„Především velká angažova-

Divadlo Lucerna KDP Praha

Zahraj to znovu, Same !

(dokončení ze str. 1)

távají a jejich vzájemné střety jsou pak zdrojem komických situací, ze kterých autor buduje ústřední téma své hry: hledání lidské identity.

Inscenace souboru Lucerna byla vhodným obohacením letošního programu JH. Dá se říci, že jsme byli svědky kultivované a vkusné zábavy, která měla svůj nutný obecnější přesah. Režisér Petr Scherhauser zcela přesně a bezpečně vypracoval jednotlivé dramatické situace vystavěné z takřka nepřetržitého toku verbálních situačních i divadelních gagů, dokázal využít jevištních prostředků i základního orientačního scénického řešení, funkčně zapojit vybraný a zpracovaný hudební doprovod.

Inscenaci bezesporu dominuje herecký výkon Jaroslava Fišera, který vdechl postavě Allana Felixe nejenom výrazný komediální charakter, ale dokázal ji obdařit i značnou dávkou lidského porozumění a pochopení. Svým hereckým výkonem ji posunul do všeobecně lidské polohy.

Problémem inscenace se zdá být prokombinování reality a vizí hlavního hrdiny především v závěru hry, kdy zrušení jejich jednoznačného určení může oslabit orientaci diváka. Další výtká je určena rovněž závěru, který jakoby neměl jednoznačný tah ke své výrazné pointě, ale objevuje se koncem několik. Rovněž tak scénografické řešení prostoru neumožňuje dokonalou orientaci diváka ze všech míst v sále. Tyto výhrady nemají podstatnější vliv na celkový dobrý dojem z této inscenace.

—red—

nost textu, jeho zajímavé zpracování podobenství s pohádkovým motivem. Jasně vyslovení se autora k nesmyslnostem jakéhokoliv násilí a despotické moci. Odkrytí a kritika deformace charakterů lidí žijících uvnitř společnosti. Text a zejména jeho metaforická podoba nám dává velký prostor právě při hledání inscenačních postupů v nadsázce. Je tu nutný tvůrčí přístup každého jednotlivého herce při odkrývání a chápání určitých metafor a situací. Lhala bych, kdybych řekla, že studium této hry bylo lehké, přesto to byla práce velmi pěkná, kolektivní a tvůrčí. Jak se nám jevištní čitelnost podařila, musí posoudit hronovský divák sám.“

—ekP—

Luděk Ausobský

● Novou tvář JH, kterou spatřili diváci na jevišti Jiráskova divadla těsně před zahájením pondělního představení, je Luděk Ausobský, režisér Hlavní redakce Televizních novin ČST. Stalo se tak ovšem v poněkud kuriózní situaci, neboť pro natáčení relace Aktualit bylo zapotřebí snímat tleskající obecenstvo. Režisér vystoupil sice před oponu, ale o aplaus musel prostě žádat.

„Do té chvíle jsem netušil, jaký je to zvláštní pocit předstoupit před vyprodané hlediště. Upřímně se vám přiznám, že jsem měl najednou strašnou trému, ačkoliv šlo jenom snad o jedinou větu. Od té chvíle chová vůči hercům ještě větší obdiv.“

● Vždyt vám obecenstvo tleskalo vehementně.

„To je velice příjemné!“

● Myslel jsem, že divadlo je pro vaši profesi běžná záležitost.

„Vůbec ne. V televizním zpravodajství není taková specializace. Každou chvíli točím něco jiného.“

● Alespoň na JH zažijete nějakou změnu.

„Ano. Ale nejde jenom o změnu. Nezapomeňte, že divadlo je pro mne vzácný zážitek, protože můj běžný pracovní čas není přesně určen a tak pracuji v [dokončení na str. 4]

Divadelní soubor Dialog z Plzně má v současné době 55 členů, ve svém vlastním divadle s kapacitou pro 100 diváků uvádí hry pro dospělé, pro mládež i pro děti a literárně hudební pásma k politickým výročím. U jeho letošní účasti na Jiráskově Hronově je jedno jediné slovo - DRAK.

MLADÝMA OČIMA

Středeční program byl zasvěcen dvěma soutěžním představením — Zahraj to znovu, Same! (W. Allen, Lucerna KDP) a A od toho tygra vy strach nemáte? (J. Roubal, DS DK Sigma Olomouc).

První představení na nás velice dobře zapůsobilo svou téměr až profesionální dokona-

lostí. Tématem hry jsme si opětovně uvědomili problematiku hledání sebe sama. Většina z nás postrádala hlubší vyrovnání tragikomické polohy inscenace. Sympatické se nám zdály všechny herecké výkony, jimž dominoval J. Fišer v roli Allana Felixe.

[dokončení na str. 4]

Trvalý zdroj inspirace

Poslední zastavení dr. Stanislavy Weigové na cestě za současným sovětským amatérským divadle je věnováno Lidovému divadlu AZLK v Moskvě.

V jednom moskevském Domě nebo spíše Paláci kultury se slavnostně rozzářila všechna světla a zapojily se všechny technické vymoženosti na počest premiéry Majakovského „Lázně“. „Takhle se o nás stará naše AZaLK“, řekla mi ochotnická mládež zdejšho „lidového divadla“. „A víte vy vůbec, co je to AZaLK?“ zbvauje mě květinových azalkových představ režisér souboru Arkadij Rudnickij. „To je autozavod Leninského komsomolu, kde se vyrábějí auta Moskvě. Určitě jezdí po Československu. Vidíte, tamhle pracujeme“, ukazují mi všichni horlivě z obrovských skleněných oken směrem na stanici metra „Textilácká“, kde svítí budovy jejích závodů. Někteří mladí ochotníci tam pracují jako dělníci. Olja je kreslička, Saša energetik. Ten řekl za všechny, proč chodí do Kulturního domu a hraje divadlo. „Takové ochotničení, to je velká práce, ale i vnitřní odpočinek, je to jeden z principů seberealizace. Prostě člověk chce něco říct druhým lidem prostřednictvím role, podělit se s druhými o zážitky. A dělit se o radost s druhými je báječný pocit.“ Takhle tedy připravuje 70

našních divadelníků z AZLK své premiéry. Za 13 let odevzdali 185 celovečerních her. Za inscenace „Staršího syna“ Vampilova získali první cenu na 1. všeruském festivalu amatérského divadla. „Premiéra Majakovského „Lázně“ nám dala pořádně zabrat“, říká režisér Rudnickij.

„Přes rok jsme za pomoci pedagogů studovali Majakovského dílo, navštívili v Moskvě jeho muzeum.“

70. VÝROČÍ VRSR A DIVADLO

Viděla jsem úspěšný výsledek této snahy: přirozený, svižný temporytmus představení, talentované mladé herce, vitné řešené masové scény, účelně využitě bohaté technické možnosti prostorného jeviště. Mládež se umí společně radovat ze své vydařené premiéry, umí se škádlit a také zamilovat. Bylo tu prý už mnoho souborových lásek a i svatby. V souboru hraji čtyři takové manželské páry a jeden takový žije v Československu. Jurij a Lena Pavlenkovi, oba dvacetiletí, mi líčili

tradiční svatební ochotnický rituál: po uvtání chlebem a solí musí novomanželé zhlédnout tzv. kapustníky, improvizace na téma svých rolí i osobních zážitků. Mezitím unesou nevěstu a ženich ji musí najít a vykoupit a pak nastane pravý divadelní rej.

Všichni si velmi váží pomoci svých divadelních patronů. „Náš závod, v jehož Paláci kultury pracujeme, nese název Leninského komsomolu a v Moskvě je také Divadlo Leninského komsomolu, se kterým máme družbu“, dozvídám se od režiséra Rudnického „Organizují se společné besedy, které vede hlavní režisér Lenkomu, Mark Zacharov, vzájemně navštěvujeme svá představení, podniká se dokonce i výměna herců v inscenacích a autozavod poskytuje ochotně i výrobní pomoc Divadlu Leninského komsomolu.“ Všichni totiž svorně chtějí, aby divadlo - ať už profesionální nebo ochotnické - bylo jednou z hvězd, o kterých se zpívá v závěru „Lázně“ asi takto: „Poslyšte, jestli se rozsvěcují hvězdy, znamená to, že je někdo potřebuje. Znamená to, že je bezpodmínečně nutné, aby se každý večer nad střechami rozsvítil alespoň jedna hvězda...“

ANKETA

Amatérské divadlo a SČDO

Přítel Saša Gregar ve svém příspěvku ve 4. čísle Zpravodaje poukazuje na potřebu „hlubší kultivace amatérského divadla a jeho vztahu ke společnosti“. Jinými slovy vyjádřil ducha stanov SČDO a hlavní poslání a cíle, jimiž se v Klubu režisérů SČDO řídíme.

Již v loňském roce jsem informoval o práci tohoto zájmového sdružení určité skupiny ochotníků Svazu, kteří mají zájem nejen na vlastním vzdělávání, ale snaží se rozmnožovat a doplňovat dosavadní školicí systém v amatérském divadle. Naše akce jsou zaměřeny nejen na vlastní členy, ale na amatérskou divadelní obec vůbec.

Dovolím si připomenout některé z našich akcí:

— v Amatérské scéně od loňského roku je pro nás vyhrazena 1 strana, kterou edičně připravujeme; zaměření odborných článků je směřováno nejen do teorie, ale i praxe režijní práce, autoři: dr. Závodský, P. Scherhauser, V. Müller a další, — pracovní, a dále se řící „tvůrčí“ semináře vedené P. Scherhauserem (a kdo ho zná, tak ví, že zmíněné označení je slabé slovo pro charakteristiku dělnosti); dvakrát o inscenování v nepravdělném prostoru a letos na JH jsme zahájili „Autorské divadlo“ a vypadá to také na pokračování,

— druhým rokem si vedeme vlastní diskusní kroužek na JH, kde se zaměřujeme na vysledování technologie režijního řemesla, které dovedlo a nebo nedovedlo inscenaci k úspěchu; ještě se stále učíme vyjadřovat se co nejlapadněji a nejvyššími a hledáme nejen obecnosti z našich osobních poznatků, ale také formu společné práce,

— v rámci vlastní publikační činnosti máme ve spolupráci s vydavateli mimo SČDO, tedy s některými OKS, připraveny metodické materiály: „monolog ve vývoji dramatu“ - autor M. Zbavitel, „inscenování v nepravdělném prostoru - praxe Divadla na provázku“ - autor P. Scherhauser, „poznámky k dějinám divadla - materiál z prvé režiséřské školy SČDO, lektorky dr. Šimáčekové“, „kartotéka autorů a her socialistických států a světové klasiky“, — předsednictvo Klubu režisérů se výrazně podílelo na návrhu osnov, přípravě, výběru lektorů i frekventantů II. režiséřské školy SČDO, která je plánována se zahájením v září 1987 a s ukončením v r. 1989, vybráno bylo ze všech krajů 41 osob v průměrném věku 30 let; vedoucí lektor Karel Kríž.

Pro příští léta ve svém zaměření samozřejmě budeme pokračovat v rozsahu jak nám to do- [dokončení na str. 4]

NOVÁ TVÁŘ:

Luděk Ausobský

(dokončení ze str. 3)

„kteroukoliv denní dobu, po večerech i po nocích. Už teď se neobyčejně těším na večer, až se posadím do hlediště jako divák.“

● Jak na vás působí hronovská atmosféra?

„Jednoznačně dobře. Zejména na mě působí sblížení lidí, kteří sem přijeli za společným zájmem. Člověk se tu s někým seznámí, téměř každý je něčím zajímavý a má přitom jistotu, že ho za chvíli nebo druhý den někde potká, zahlédne... Ví přitom, že nejdéle za rok k tomu setkání dojde znovu. A to je dobré.“

—ekP—

Tradiční podvečerní situace před Jiráskovým divadlem. Na schodišti postávají členové hostujícího souboru na Jiráskově Hronově, před nimi pak jejich hostitelé, aby je uvítali v dějišti přehlídky.

O ČEM SE HOVOŘÍ

Dalo by se odpovědět stručně, jednou větou, jedním slovem: o divadle. Jak jinak, vždyť jsme v Hronově. Co se o něm říká? Toho je tolik, že by celý Zpravodaj nestačil na zaznamenání všech názorů. Tak třeba se mluví o tom, že oproti loňskému roku je zde víc představení, což všichni akceptují s povděkem. Jenže znáte divadelníky. Celý rok doma dělají divadlo, jezdí se dívat na své kolegy na různé soutěže a přesto pořád mají pocit, že toho divadla je nějak málo, že by ho chtěli víc. Mluví o amatérských divadelních. A tak toho divadla chtějí víc a víc i tady na Hronově. I vyhledala jsem vedoucí divadelního oddělení ÚKVC Lenku Láznovskou, abych na ní vyzvěděla její názor.

„Jiráskův Hronov, řečeno trochu nadneseně, je Mekku amatérského divadla. Je snahou i cíl organizátorů, aby tomuto poslání zůstali věrni. Znamená to mimo jiné naplnit důsledně poslání Jiráskova Hronova jako tvůrčí dílny amatérského divadla. Tomuto musí odpovídat dramaturgie soutěžního progra-

mu, která navíc v letošním roce vedle sebe staví různé trendy amatérského divadla, pojetí studijních představení, koncepce doplňkového programu, semináře, kluby a další vzdělávací akce. Nechceme nahrazovat hronovskou přehlídkou amatérskou divadelní žatvu, avšak podle mého názoru nic nebrání

tomu, aby se zde například v doplňkovém programu objevila představení pro děti, zajímavá představení loutkářská či divadlo jednoho herce. Otevřeně říkám, jsme na začátku této cesty. Myslím si, že jsme vykročili pravou nohou.“

mg

ANKETA

(dokončení ze str. 3)

voli možnosti plynoucí z naší činnosti z ochoty.

Další vzdělávací akce SČDO jsou konány i mimo rámec Klubu režisérů. Jen namátkou: soutěž monologů Pohárek SČDO, soutěž jednoaktových her, přehlídka autorských divadel ve Štamberku letos v listopadu atd. Ale o tom možná budou psát povolanejší.

Osobně se musím přiznat, že označení i zaměření ankety (viz Zpravodaj č. 1) se mi nelíbí. Spojka „a“ mezi předmětné pojmy vůbec nepatří, neboť nejde o něco vedle sebe, jako je tomu např. u černé a bílé. Celý proces vývoje našeho amatérského divadla řízeného státními orgány musí být poznamenán integritou všech, kdož se na jeho stavu podepisují. Tedy spíše anketa s názvem „SČDO v amatérském divadle“. Se spojkou „a“ spíše „Kulturní střediska a amatérské divadlo“, případně „Zřizovatelé a amatérské divadlo“. Posledně jmenovaný problém, se domnívám, výrazně narůstá na své aktuálnosti.

Lze si zatím jen přát, aby vědomí a realizace pospolitosti v amatérském divadle, jak je zakotvena v Západočeském kraji, byla jevem celonárodním.

DUŠAN ZAKOPAL,
člen předsednictva KR SČDO

Trocha poezie nikoho nezabije

Na okně seděla kočka, venku štěkal pes...

Jakoby slova této písničky Jiřího Suchého a Jiřího Šlitra v úterý doslova ožila v naší redakci. Černý vlčák uvázaný u dřevníku na dvoře učňovského střediska štěkal o sto šest, na okně se zjevil černý kocour a my jsme se chystali na večerní představení Suchého hry. Zapomněl jsem říct, že vysvitlo sluníčko. Byl pěkný horký den...

—ib—

POSLEDNÍ DOSTAVENÍČKO »NA MÝTĚ«

buče v pátek patří Východočechům. V Křesle pro přitele zasedne Míla Kučera z Pardubic a Marie Hejralová z Vysokého

nad Jizerou. Monology večer obohatí Hana Mindlová a Jiří Hlávka, Vysočtí promítnou i svůj krátký film.

MLADÝMA OČIMA

(dokončení ze str. 3)

V názoru na výtvarnou složku jsme se neshodli. Některým připadala scéna zahlcená prvky, které byly nefunkční, a navíc zakrývaly herecké akce. Pro druhou část KMD byla scéna naprosto vyhovující.

Z představení jsme odcházeli s úsměvnou náladou, ale přesto v nás zahlodala „červík pochybností“.

Představení mladého olomouckého souboru na nás dýchlo poetikou, blízkou charakteru myšlení, které se pokoušíme prací v Klubu rozvíjet. Ačkoli sdělnost všech použitých prostředků nebyla dokonalá (hlavně v závěru inscenace), a my jsme během hry

míň či víc tápali, mnohem důležitější byl pro nás fakt, že herci bezpečně věděli, proč a o čem hrají. V každém z nich byl tygr který přeskočil rampu i mezi nás. Proto snad na nás, i přes své nedostatky (nadměrná abstraktnost některých prvků, určitá křečovitost, mechanizovanost...), zapůsobilo toto představení mnohem silněji než efektně laděná, přesně vypočítaná inscenace pražské Lucerny.

Na závěr se v Klubu rozvinula debata na téma, zda ve spolupráci s profesionály jít na jistotu, či zda i přes veškeré možné omyly hledat vlastní tvář.

V. T. + J. Z.

Zítřejší program 57. JH

9.00	Pohovory se soubory	Klub JD
9.30	Diskusní kluby ve skupinách	ZŠ
11.00	Společný diskusní klub	Slávie
13.00	Diskusní klub KR	ZŠ
13.00	Organizační štáb 57. JH	Klub JD
15.00	Diskusní klub pro zahr. hosty	Klub JD
16.30	DS J. Chalupku ZK ROH Mostáreň Brezno: M. Urban — Beta kde si?	JD
16.30	Pohádky na draka	park AJ
19.30	DS Věcna SKP Ústí n. O.: O. Daněk: Vévodkyně valdštejských vojsk	JD
21.00	Taneční večer	Slávie
21.00	Film: Teherán 43	park AJ
21.30	Zasedání poroty	Klub
22.00	Patronátní večer	Špice